

Wirusowe zapalenie wątroby typu B (WZW B) – informacje dla pacjentów

Co to jest WZW B?

WZW oznacza wirusowe zapalenie wątroby. Wywołuje je kilka różnych wirusów – jednym z nich jest wirus zapalenia wątroby typu B.

Jakie są objawy WZW B?

U wielu osób nigdy nie dochodzi do pojawienia się objawów. W innych przypadkach objawy pojawiają się w okresie od sześciu tygodni do sześciu miesięcy od zakażenia. U niektórych dorosłych pojawia się krótkotrwały stan chorobowy przypominający grypę, który może nie zostać zdiagnozowany jako WZW B. Wystąpić mogą także bardziej poważne, wymagające leczenia objawy, takie jak wymioty, bóle brzucha i żółtaczkę. W rzadkich przypadkach ostry przebieg infekcji wywołuje ciężkie zachowanie, które może prowadzić do śmierci.

Ostre i przewlekłe WZW B

WZW B może przebiegać w sposób ostry lub przewlekły.

Po ostrym zachorowaniu pacjent szybko dochodzi do siebie, zwykle w ciągu kilku tygodni, najwyżej w ciągu kilku miesięcy.

Większość osób dorosłych zdrowieje po ostrym WZW B zwykle w ciągu pół roku.

Przewlekłe WZW B to wirusowe zapalenie wątroby typu B, które trwa dłużej niż sześć miesięcy. Niektóre osoby z WZW B pozostają zdrowe, jednak u mniej więcej jednej czwartej rozwija się długotrwała choroba wątroby.

Większość pacjentów zakaża i musi podejmować środki ostrożności, by nie przekazać wirusa innym osobom (patrz niżej).

Jak można się zarazić WZW B?

W naszym kraju, w Europie i w Ameryce Północnej WZW B przenosi się zwykle z człowieka na człowieka w wyniku stosunków seksualnych bez zabezpieczenia. W pozostałych częściach świata do zakażeń WZW B dochodzi w wyniku kontaktu z zakażoną krwią, szczególnie podczas porodu, gdy matki-nosicielki wirusa zakażają nowonarodzone dzieci, które nie są szczepione przeciw WZW natychmiast po porodzie.

Seks

WZW typu B można się zakazić podczas stosunku seksualnego z osobą będącą nosicielem wirusa. Jeżeli obawiasz się o możliwość zakażenia chorobą przenoszoną drogą płciową, możesz zasięgnąć poufnej porady w poradniach zdrowia seksualnego/medycyny układu moczowo-płciowego (GUM), których dane znajdziesz na końcu ulotki.

Krew

Niewielka ilość krwi osoby zakażonej wirusem może doprowadzić do zakażenia, jeśli przedostanie się do krwiobiegu innej osoby. To z kolei może się zdarzyć w następujących przypadkach:

- kontakt z otwartą raną, skaleczeniem lub zadrapaniem;
- skażona strzykawka lub inny ostry przedmiot; grupą wysokiego ryzyka są osoby wstrzykujące sobie narkotyki i wspólnie korzystające z urządzeń do wstrzykiwania; tatuaże, piercing i akupunktura mogą wiązać się z ryzykiem, jeśli w trakcie zabiegów stosowane są niesterylne narzędzia,
- leczenie medyczne i stomatologiczne w krajach, w których wyposażenie nie jest odpowiednio sterylizowane,
- wszelka krew oddawana obecnie w Wielkiej Brytanii jest badana pod kątem obecności wirusa WZW B, jednak przed wprowadzeniem badań zakażenie było możliwe w wyniku otrzymania krwi lub produktów krwiopochodnych pochodzących od osoby zakażonej; w krajach, w których krew nie jest badana, transfuzje krwi nadal mogą być przyczyną zakażeń.

Zakażenie dziecka przez matkę (okołoporodowe)

Matki-nosicielki mogą przekazać wirusa swoim dzieciom podczas porodu, jednak zaszczepienie ich zaraz po urodzeniu zazwyczaj zapobiega zakażeniu.

Jak mogę ochronić innych jako nosiciel/ka WZW B?

- Korzystaj wyłącznie z własnej szczoteczki do zębów, maszynki do golenia, nożyczek lub innych przedmiotów osobistych i nie pożyczaj ich nikomu.
- Jeżeli uprawiasz seks, poproś partnera/kę o upewnienie się, że został/a zaszczepiony/a, i używaj prezerwatyw.
- Dokładnie oczyszczaj i opatruj skaleczenia, zadrapania i otwarte rany wodoodpornym plastrem.
- Usuwanie krwi z podłóg i powierzchni roboczych nierozcieńczonym wybielaczem.
- Nie oddawaj krwi ani nasienia, nie rejestruj się jako dawca organów.

Leczenie

Większość osób z ostrym WZW B nie wymaga leczenia, ponieważ nie dochodzi u nich do przewlekłego uszkodzenia wątroby. Osoby te mogą czuć większe zmęczenie niż zazwyczaj i wymagać odpoczynku. W celu sprawdzenia, czy wirusa już nie ma, należy przeprowadzić badanie krwi w ciągu sześciu miesięcy od postawienia diagnozy. Do tego czasu należy przestrzegać zasad dotyczących ochrony innych osób przed zakażeniem.

Osoby cierpiące na przewlekłe WZW B powinny regularnie poddawać się badaniom u specjalisty chorób wątroby, by kontrolować ewentualne uszkodzenia tego organu. Osobom tym może pomóc terapia za pomocą leków antywirusowych.

Rodzina i znajomi

Partnerzy/rki seksualni/ne, dzieci i inni członkowie gospodarstwa domowego osoby cierpiącej na ostre lub przewlekłe WZW B powinny się zaszczepić. Szczepieniu powinna poddać się także każda osoba, która używała wspólnych igieł z nosicielem. Osoby takie powinny również poddać się badaniom w kierunku istniejącego już zakażenia WZW B. Porady na temat ochrony osób pozostających w bliskich kontaktach z nosicielem można uzyskać u lekarza rodzinnego (GP).

Zwykłe kontakty towarzyskie nie zagrażają zakażeniem, dlatego goście, znajomi i koledzy/koleżanki z pracy nie wymagają szczepienia. Na przykład: nie można zakazić się WZW B poprzez podanie ręki albo przytulenie nosiciela ani poprzez korzystanie z tej samej toalety. Naczynia i sztucce używane przez nosiciela WZW B można myć normalnie w gorącej wodzie z detergentem lub w zmywarce. Krew należy usuwać natychmiast zgodnie z opisem powyżej.

Szczepionka przeciw WZW B

Szczepionkę podaje się w zastrzyku w trzech osobnych dawkach. Czasem potrzebne są dodatkowe dawki wzmacniające. Bardzo ważne jest, aby przyjąć pełną serię dawek. Jednocześnie można przeprowadzić badanie krwi.

Informacje i wsparcie

Jeżeli masz pytania, porozmawiaj z lekarzem rodzinnym (GP) lub z pielęgniarką.

Poufnych porad udzielają także poradnie zdrowia seksualnego/ medycyny układu moczowo-płciowego (GUM). Zadzwoń:

Royal Victoria Hospital, Belfast

028 9063 4050

Causeway Hospital, Coleraine

028 7034 6028

John Mitchell Place, Newry oraz Portadown Health and Care Centre

028 3083 4215

Altnagelvin Hospital, Londonderry/Derry

028 7161 1269

Downe Hospital, Downpatrick

028 4483 8133

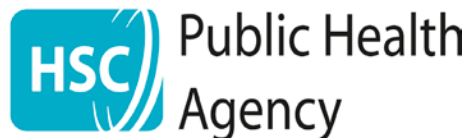
Sieć poradni leczenia WZW B i WZW C w Irlandii Północnej zapewnia informacje na temat WZW typu B i typu C. www.hepbandcni.net

Grupa wsparcia RVH liver Support Group oferuje pomoc osobom mieszkającym w Irlandii Północnej, cierpiącym na choroby wątroby - jest to niezależna grupa związana z funduszem British Liver Trust.

www.rvhliversupportgroup.org

British Liver Trust zapewnia informacje na temat wszelkich rodzajów chorób wątroby.

Infolinia: 014 2548 1320 (9.00–17.00, pon.–pt.) www.britishlivertrust.org.uk

Public Health Agency
4th Floor
12–22 Linenhall Street
Belfast BT2 8BS.
Tel.: 0300 555 0114
www.publichealth.hscni.net

02/14